



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 320/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Лабуд Стојановић, адвокат из ..., против туженог „Messer Tehnogas“ а.д. Београд, „Фабрика Краљево“ из Краљева, чији је пуномоћник Гордана Стевић Дулић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о предлогу туженог за доношење допунског решења, донео је 15.10.2020. године,

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ захтев туженог „Messer Tehnogas“ а.д. Београд, „Фабрика Краљево“ из Краљева за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Врховног касационог суда Рев2 320/2020 од 24.06.2020. године, одбијена је, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 139/19 од 23.07.2019. године.

Подноском од 06.10.2020. године пуномоћник туженог је предложио доношење допунског решења, којим ће се одлучити о накнади трошкова поступка по ревизији.

Одлучујући о предлогу туженог, на основу члана 356. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је предлог неоснован.

Наиме, против правноснажног решења другостепеног суда, тужилац је изјавио ревизију. Тужени је доставио одговор на ревизију. Решењем Врховног касационог суда Рев2 320/2020 од 24.06.2020. године, одбијена је ревизија тужиоца, као неоснована. Врховни касациони суд наведеним решењем није одлучио о трошковима поступка по ревизији, у смислу члана 165. став 2. ЗПП, а тужени је благовремено поднео предлог за доношење допунског решења ради накнаде трошкова ревизијског поступка.

Приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци, према одредби члана 154. став 1. ЗПП, суд ће узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, ценећи при том све околности.

У конкретном случају, ревизија тужиоца је неоснована, о чему ревизијски суд води рачуна по службеној дужности, у складу са одредбом члана 408. ЗПП, па је као таква и одбијена наведеном одлуком (Рев2 320/2020 од 24.06.2020. године). Имајући

ово у виду, Врховни касациони суд налази да радња за коју тужени потражује накнаду – трошкови за састав одговора на ревизију, не представља потребну радњу, па је неоснован и захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

На основу изнетог, применом члана 356. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић